

WYDANIE PRZEZ WOJEWODĘ DECYZJI W SRPAWIE UZNANIA ZA REPATRIANTA

Postępowanie prowadzi i informacji udziela:

Wydział Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców
Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie
Telefon kontaktowy 895232344 i 89 5232655

Miejsce załatwienia sprawy

Wniosek o uznanie za repatrianta można złożyć osobiście w:

Wydziale Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców
Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie,
Aleja Marszałka Józefa Piłsudskiego 7/9 – pokój 27 (parter)
od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 15.00

albo wysłać na adres:

Warmińsko-Mazurski Urząd Wojewódzki
10-575 Olsztyn
Aleja Marszałka Józefa Piłsudskiego 7/9

Wniosek składa się na formularzu urzędowym określonym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 8 maja 2017 r. w sprawie określenia wzoru formularza wniosku o uznanie za repatrianta oraz wymogów dotyczących dokumentów dołączanych do wniosku (Dz. U. z 2017 r. poz. 942) – [formularz do pobrania](#)

WARUNKI NIEZBĘDNE DO ZAŁATWIENIA SPRAWY

Zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2014 r., poz. 1392 ze zm.) za repatrianta może być uznana osoba, która spełnia łącznie następujące warunki określone w:

I. art. 16 ust. 1

Za repatrianta może być uznana osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest polskiego pochodzenia;
- 2) przed dniem wejścia w życie ustawy zamieszkiwała na stałe na terytorium, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3;
- 3) nie zachodzą wobec niej okoliczności, o których mowa w art. 10a;
- 4) przebywała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 144 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990, 1948 i 2066 oraz z 2017 r. poz. 60 i 858), lub przysługującego jej w związku z odbywaniem studiów prawa pobytu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525, z 2015 r. poz. 1274 oraz z 2016 r. poz. 904);
- 5) złożył wniosek do wojewody w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkoły wyższej.

II. art. 16 ust. 2

Za repatrianta może być także uznana osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest polskiego pochodzenia;
- 2) przed dniem wejścia w życie ustawy zamieszkiwała na stałe na terytorium, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 (to znaczy obecnej Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżanu, Gruzji, Republiki Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Republiki Tadżykistanu, Turkmenistanu, Republiki Uzbekistanu albo azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej);
- 3) nie zachodzą wobec niej okoliczności, o których mowa w art. 10a;
- 4) przebywała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na osiedlenie się, lub prawa stałego pobytu;
- 5) posiada w Rzeczypospolitej Polskiej źródło utrzymania oraz tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego.

III. art. 16 ust. 2a

Za repatrianta może być uznana również osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) uzyskała zezwolenie na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako małżonek repatrianta;
- 2) nie zachodzą wobec niej okoliczności, o których mowa w art. 10a;
- 3) posiada w Rzeczypospolitej Polskiej źródło utrzymania oraz tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego.

WYMAGANE DOKUMENTY

1. wniosek o uznanie za repatrianta - składa się na formularzu, którego wzór określają przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 8 maja 2017 r. w sprawie określenia wzoru formularza wniosku o uznanie za repatrianta oraz wymogów dotyczących dokumentów dołączanych do wniosku (Dz. U. z 2017 r. poz. 942),
2. aktualna fotografia wnioskodawcy. Fotografia dołączona do wniosku, powinna być nieuszkodzona, kolorowa, o wymiarach 35 mm x 45 mm, wykonana w ciągu ostatnich 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, mającą dobrą ostrość, przedstawiającą wizerunek twarzy od wierzchołka głowy do górnej części barków, tak aby twarz zajmowała 70-80% fotografii, oraz pokazującą wyraźnie oczy i twarz, na jednolitym jasnym tle; fotografia ma przedstawiać osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami, w pozycji frontalnej, patrzącą na wprost z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami. Osoba z wrodzonymi lub nabytymi wadami wzroku może dołączyć do wniosku fotografię przedstawiającą ją w okularach z ciemnymi szklami, a osoba nosząca nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania - fotografię przedstawiającą ją w nakryciu głowy. Nakrycie głowy nie może zakrywać ani zniekształcać owalu twarzy. W uzasadnionych przypadkach do wniosku można dołączyć fotografię przedstawiającą osobę, której wniosek dotyczy, z zamkniętymi oczami, z innym niż naturalny wyrazem twarzy lub otwartymi ustami, jeżeli wiek lub stan zdrowia tej osoby nie pozwala na wykonanie fotografii spełniającej ww. wymogi,
3. decyzja konsula o stwierdzeniu polskiego pochodzenia wnioskodawcy,
4. poświadczona urzędowo kopia wszystkich zapisanych stron dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo wnioskodawcy. Dokument powinien być ważny w toku postępowania w sprawie o uznanie za repatrianta. Dane osobowe wnioskodawcy w posiadanych dokumentach (polskich aktach stanu cywilnego, paszporcie i karcie pobytu) powinny być zgodne i aktualne,
5. poświadczona urzędowo kopia karty pobytu,
6. odpis aktu urodzenia wnioskodawcy,
7. odpis aktu małżeństwa lub inny dokumentu określającego stan cywilny,
8. życiorys,
9. zaświadczenie, o pobierała nauki w szkole wyższej na podstawie przepisów o podejmowaniu i odbywaniu studiów przez osoby niebędące obywatelami polskimi, oraz odpis dyplomu, (dotyczy absolwentów szkół wyższych),
10. dokumenty potwierdzające fakt stałego zamieszkiwania przed 1 stycznia 2001 roku na terytorium obecnej Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżańskiej, Republiki Gruzji, Republiki Kazachstanu, Republiki Kirgyskiej, Republiki Tadżykistanu, Republiki Turkmenistanu, Republiki Uzbekistanu albo azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej,
11. dokumenty potwierdzające źródło utrzymania. Dowody potwierdzające posiadanie lub zapewnienie źródeł utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej nie są wymagane w przypadku osób małoletnich oraz osób, którym przysługują uprawnienia emerytalne lub rentowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
12. dokumenty potwierdzające posiadanie tytułu prawnego do zajmowanego lokalu mieszkalnego

Osoba ubiegająca się o uznanie za repatrianta nieposiadająca decyzji konsula o uznaniu za osobę polskiego pochodzenia, dołącza do wniosku dokumenty potwierdzające polskie pochodzenie.

Dowodami potwierdzającymi polskie pochodzenie mogą być dokumenty wydane przez polskie władze państwowe lub kościelne, a także przez władze byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, dotyczące wnioskodawcy lub jego rodziców, dziadków lub pradziadków, a w szczególności:

- polskie dokumenty tożsamości,
- akty stanu cywilnego lub ich odpisy albo metryki chrztu poświadczające związek z polskością,
- dokumenty potwierdzające odbycie służby wojskowej w Wojsku Polskim, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej,
- dokumenty potwierdzające fakt deportacji lub uwięzienia, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej,
- dokumenty tożsamości lub inne dokumenty urzędowe zawierające wpis informujący o narodowości polskiej,
- dokumenty o rehabilitacji osoby deportowanej, zawierające wpis informujący o jej narodowości polskiej,
- dokumenty potwierdzające prześladowanie osoby ze względu na jej polskie pochodzenie.

Wszystkie dokumenty sporządzone w języku obcym składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, sporządzonym lub poświadczonym przez tłumacza przysięgłego.

Wniosek o uznanie za repatrianta w imieniu osoby małoletniej lub ubezwłasnowolnionej całkowicie składają jej rodzice lub opiekunowie prawni albo jedno z rodziców lub jeden z opiekunów prawnych.

Do wniosku o uznanie za repatrianta, obejmującego osobę małoletnią, w przypadku, gdy drugie z jej rodziców nie ubiega się o uznanie za repatrianta, dołącza się:

- złożone przed konsulem pisemne oświadczenie drugiego z rodziców o wyrażeniu zgody na nabycie przez osobę małoletnią obywatelstwa polskiego (oświadczenie może być złożone konsulowi za pośrednictwem wojewody) albo

- wyrok sądu pozbawiający władzy rodzicielskiej drugie z rodziców.

Do wniosku o uznanie za repatrianta, obejmującego osobę małoletnią pozostającą pod opieką dołącza się zgodę opiekuna wyrażoną w pisemnym oświadczeniu złożonym przed konsulem (oświadczenie może być złożone konsulowi za pośrednictwem wojewody).

Do wniosku o uznanie za repatrianta obejmującego osobę małoletnią, która ukończyła 16 lat, dołącza się jej pisemne oświadczenie o wyrażeniu zgody na nabycie obywatelstwa polskiego.

SPOSÓB ZAŁATWIENIA SPRAWY

Decyzję w sprawie uznania za repatrianta wydaje wojewoda właściwy ze względu na zamierzone miejsce osiedlenia się osoby ubiegającej się o uznanie za repatrianta. Osoba uznana za repatrianta, będąca cudzoziemcem nabywa obywatelstwo polskie w dniu wydania decyzji o uznaniu za repatrianta, jeżeli decyzja ta stała się ostateczna.

Decyzja wydawana jest na wniosek składany na formularzu (wypełnianym czytelnie w języku polskim), który zawiera:

1. dane i informacje o wnioskodawcy;
2. dane i informacje o małżonku wnioskodawcy;
3. dane i informacje dotyczące osób małoletnich pozostających pod władzą rodzicielską wnioskodawcy, jeżeli wniosek obejmuje takie osoby;
4. informację na temat podstaw pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
5. informację na temat posiadanego w Rzeczypospolitej Polskiej źródła utrzymania;
6. informację na temat tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego zajmowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
7. oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe;
8. uzasadnienie.

Przed wydaniem decyzji w sprawie uznania za repatrianta wojewoda zwraca się z wnioskiem do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu, a w razie potrzeby także do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji oraz Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu o przekazanie danych i informacji o osobie ubiegającej się o wydanie decyzji mających znaczenie dla prowadzonego postępowania. Organy wskazane powyżej powinny udzielić żądanych danych i informacji w terminie do 90 dni.

Wojewoda wydaje decyzję w sprawie uznania za repatrianta w terminie 30 dni od dnia uzyskania informacji od ww. organów. Postępowanie może się wydłużyć w sytuacji, gdy nie osoba ubiegająca się o uznanie za repatrianta nie posiada decyzji konsula o stwierdzeniu polskiego pochodzenia.

PODSTAWA PRAWNA

- Art. 16, 16 a, 16b i 16c ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (t.j.: Dz.U. z 2014 r., poz. 1392 ze zm.)
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 8 maja 2017 r. w sprawie określenia wzoru formularza wniosku o uznanie za repatrianta oraz wymogów dotyczących dokumentów dołączanych do wniosku
(Dz. U. z 2017 r. poz. 942)

OPLATA

Nie podlega opłacie.